1963 Jun 25 ILO Geneve

X890 Konvensjon nr. 119 om sikring av maskiner.

Norges forbehold i henhold til Artikkel 17

«For Norges del skal konvensjonen bare gjøres gjeldende for

1. Bedrifter som sysselsetter arbeider eller bruker mekanisk drivkraft på over en hestekraft (jfr. Lov om arbeidervern av 7. desember 1956 § 1) og

2. Skip, fartøyer og lektere som er kontrollpliktige i henhold til: «Lov om statskontroll med skips sjødyktighet m.v. av 9. juni 1903», (se særlig § 1,2), «Lov om offentlig tilsyn med overvintringstokt til de arktiske egne av 6. august 1915» og

3. de forskrifter som er gitt med hjemmel i disse lover.

Kontrollplikten omfatter etter gjeldende rettsregler følgende skip, fartøyer og lektere:

1. Passasjerskip og fartøyer uansett størrelse.

2. Eksisterende skip på 50 registertonn brutto og derover som ikke skal anvendes til fiske, fangst eller lystfart, (dvs. lasteskip), samt slike maskindrevne skip og fartøyer under bygging på mellom 25 og 50 registertonn brutto.

3. Fiske og fangstfartøyer på minst 10,67 meters lengde over alt.

4. Fartøyer som skal anvendes til fangst i isfarvann uansett størrelse.

5. Lektere i utenriksfart og lektere i fart over Jæren og Vestfjorden og i annen kystfart (heri innbefattet fart på Sveriges vestkyst, Kattegat og Beltene) på lengre strekning utenskjærs enn 25 nautiske mil.

6. Alle skip, fartøyer og lektere uansett størrelse for så vidt angår laste- og losseinnretninger og redskap samt kjeler og andre innretninger hvor kontrollplikten er gjort gjeldende i henhold til spesielle forskrifter.»

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse

som av styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Geneve, og har trådt sammen til sin 47. sesjon den 5. juni 1963, og

som har besluttet å vedta visse framlegg med omsyn til forbud mot salg, utleie og bruk av maskiner som er utilstrekkelig sikret, punkt 4 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal ha form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag, den 25. juni 1963, følgende konvensjon, som kalles Konvensjonen om sikring av maskiner, 1963 (The Guarding of Machinery Convention, 1963):

Del I. Generelle regler.

Art. 1. 1. Alle maskiner, nye eller brukte, som blir drevet med annet enn menneskelig kraft, skal når det gjelder gjennomføring av denne konvensjon anses som maskiner.

2. Vedkommende myndighet i hvert

land skal avgjøre om og i hvilken utstrekning maskiner, nye eller brukte, som drives med menneskelig kraft, kan medføre risiko for at arbeideren blir skadd og skal anses som maskiner i konvensjonens forstand. Slik avgjerd skal tas etter rådslagning med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere. Enhver av disse organisasjoner kan ta initiativet til slike rådslagninger.

3. Reglene i denne konvensjon —

(a) gjelder for kjøretøyer som går på veg eller skinner når de er i bevegelse, bare i forhold til sikkerheten for føreren eller førerne av kjøretøyene,

(b) gjelder for flyttbare landbruksmaskiner bare i forhold til sikkerheten for arbeidere som er sysselsatt i samband med slike maskiner.

Del. II. Salg, utleie, enhver annen form for overdraging og utstilling.

Art. 2. 1. Salg og utleie av maskiner der de farlige deler som er angitt i punkt 3 og 4 i denne artikkel, ikke er forsynt med tilfredsstillende verneinnretninger, skal forbys ved nasjonale lover eller forskrifter, eller hindres ved andre like effektive tiltak.

2. Enhver annen form for overdraging og utstilling av maskiner der de farlige deler som er angitt i punktene 3 og 4 i denne artikkel, ikke er forsynt med tilfredsstillende verneinnretninger, skal, i den utstrekning vedkommende myndighet bestemmer, forbys ved nasjonale lover eller forskrifter eller hindres ved andre like effektive tiltak. Likevel skal, når det skjer for demonstrasjonsformål, midlertidig fjerning av verneinnretningene på utstilte askiner, ikke anses som en overetredelse av denne regel forutsatt at det blir gjort høvelige tiltak for å forebygge at personer utsettes for fare.

3. Alle settskruer, bolter og kiler og, i den utstrekning det blir påbudt av vedkommende myndighet, andre framspringende deler på en hvilken som helst bevegelig maskindel som vil kunne innebære fare for en person som kommer i berøring med dem mens de er i bevegelse, skal være utformet, forsenket eller skjermet med sikte på å forebygge slik fare.

4. Alle svinghjul, tannhjuloverføringer, koniske og sylindriske friksjonsdrifter, kamskiver, remskiver, remmer, kjettinger, drev, snekkeveksler, veivarmer og sleider og, i den utstrekning det blir påbudt av vedkommende myndighet, akselledninger (inklusive akseltappene) og andre transmisjonsdeler som også vil kunne innebære en fare for enhver som kommer i berøring med dem mens de er i bevegelse, skal være utformet eller skjermet med sikte på å forebygge slik fare. Også betjeningsutstyr skal være utformet eller skjermet med sikte på å forebygge fare.

Art. 3. 1. Reglene i artikkel 2 gjelder ikke for maskiner eller farlige deler av disse som der er angitt og som:

(a) i kraft av sin konstruksjon er like så sikre som om de hadde vært skjermet ved hjelp av tilfredsstillende verneinnretninger, eller

(b) er beregnet på å installeres eller plasseres slik at de i kraft av måten de er installert eller plassert på er like så sikre som om de hadde vært skjermet ved hjelp av tilfredsstillende verneinnretninger.

2. Forbudet mot salg, utleie, overdraging på annen måte, eller utstillinger av maskiner angitt i artikkel 2, punktene 1 og 2, gjelder ikke for maskiner som er slik utformet at kravene i punktene 3 og 4 av artikkel 2 ikke fullt ut tilfredsstilles under vedlikehold, smøring, oppsetting og innstilling, dersom slike arbeidsoperasjoner kan utføres i samsvar med godtatte normer for sikkerhet.

3. Reglene i artikkel 2 forbyr ikke salg eller overdraging på annen måte av maskiner til lagring, kassering eller istandsetting, men slike maskiner må ikke selges, leies ut, overdras på annen måte eller stilles ut etter lagring eller istandsetting uten at de er skjermet i samsvar med de nevnte regler.

Art. 4. Plikten til å sørge for at reglene i artikkel 2 blir fulgt, skal påhvile selgere, utleieren, den som på annen måte overdrar maskinene, eller utstilleren, og, dersom det er forenlig med nasjonale lover og forskrifter, deres respektive representanter. Denne plikt skal påhvile fabrikanten når han selger maskiner, leier dem ut, overdrar dem på annen måte eller stiller dem ut.

Art. 5. 1. Enhver medlemsstat kan fastsette midlertidige unntak fra reglene i artikkel 2.

2. Vilkårene for og varigheten av et slikt midlertidig unntak, som ikke i noe tilfelle skal overstige 3 år fra konvensjonen trer i kraft for vedkommende medlemsstat, skal fastsettes i nasjonale lover eller forskrifter eller bestemmelser på annen måte som er like effektiv.

3. Ved gjennomføringen av denne artikkel skal vedkommende myndighet rådføre seg med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere og, når det passer, med fabrikantenes organisasjoner.

Del III. Bruk.

Art. 6. 1. Bruk av maskiner der farlige deler, herunder deler som er direkte

engasjert i arbeidsoperasjonen, ikke har passende verneinnretninger, skal forbys ved nasjonale lover eller forskrifter eller hindres ved andre tiltak som er like effektive. Likevel skal dette forbud, der det ikke kan gjøres gjeldende fullt ut uten å hindre bruken av maskinene, bare gjelde i den utstrekning bruken av maskinene tillater det.

2. Maskinene skal være skjermet på en slik måte at nasjonale forskrifter og normer for sikkerhet på arbeidsplassen og yrkeshygiene ikke blir overtrådt.

Art. 7. Plikten til å påse at reglene i artikkel 6 blir overholdt skal påhvile arbeidsgiveren.

Art. 8. 1. Reglene i artikkel 6 gjelder ikke for maskiner eller deler av disse som i kraft av sin konstruksjon, installasjon eller plassering er like så sikre som om de hadde vært skjermet ved hjelp av passende verneinnretninger.

2. Reglene i artikkel 6 og artikkel 11 hindrer ikke vedlikehold, smøring, oppsetting eller innstilling av maskiner eller deler av disse, utført i samsvar med godtatte normer for sikkerhet.

Art. 9. 1. Enhver medlemsstat kan fastsette midlertidig unntak fra reglene i artikkel 6.

2. Vilkårene for og varigheten av et slikt midlertidig unntak, som ikke i noe tilfelle skal overstige 3 år fra konvensjonen trer i kraft for vedkommende medlemsstat, skal fastsettes i nasjonale lover eller forskrifter eller bestemmes på annen måte som er like effektiv.

3. Ved gjennomføringen av denne artikkel skal vedkommende myndighet rådføre seg med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere.

Art. 10. 1. Arbeidsgiveren skal sørge for å gjøre nasjonale lover og forskrifter om sikring av maskiner kjent for arbeiderne og, i de tilfelle det er påkrevd, instruere dem på en passende måte om de farer som oppstår og om de forsiktighetsregler som må tas ved bruk av maskiner.

2. Arbeidsgiveren skal innføre og opprettholde slike forhold i arbeidsmiljøet at arbeidere som er sysselsatt ved maskiner omfattet av denne konvensjon, ikke utsettes for fare.

Art. 11. 1. Ingen arbeider skal bruke en maskin uten at de verneinnretninger den er utstyrt med, er på plass. Heller ikke skal noen arbeider pålegges å bruke en maskin uten at de verneinnretninger den er utstyrt med, er på plass.

2. Ingen arbeider som bruker en maskin, må sette de verneinnretninger den er utstyrt med, ut av funksjon. Heller ikke må slike verneinnretninger settes ut av funksjon på en maskin som skal brukes av noen arbeider.

Art. 12. Ratifikasjon av denne konvensjon skal ikke virke inn på arbeidernes rettigheter etter nasjonal sosial trygdelovgivning.

Art. 13. De regler i denne del av konvensjonen som omfatter arbeidsgiverne og arbeidernes plikter, skal gjelde for selvstendig arbeidende i den utstrekning dette blir fastsatt av vedkommende myndighet.

Art. 14. I denne del av denne konvensjon omfatter uttrykket «arbeidsgiver» også arbeidsgiverens representant når det er forenlig med nasjonale lover eller forskrifter.

Del IV. Tiltak for gjennomføring.

Art. 15. 1. Alle nødvendige tiltak, herunder innføring av regler om passende straff, skal gjøres for å sikre en effektiv gjennomføring av denne konvensjon.

2. Hver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, forplikter seg til å etablere de tilsynsorganer som er påkrevd for å kontrollere gjennomføringen av reglene i konvensjonen, eller forvisse seg om at tilfredsstillende inspeksjon blir utført.

Art. 16. Enhver nasjonal lov eller forskrift som iverksetter reglene i denne konvensjon, skal utarbeides av vedkommende myndighet etter rådslagning med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere og, når det passer, med fabrikantenes organisasjoner.

Del V. Området for konvensjonen

Art. 17. 1. Reglene i denne konvensjon gjelder alle former for økonomisk virksomhet dersom ikke den medlemsstat som ratifiserer konvensjonen ved en tilleggserklæring til ratifikasjonen angir et mer begrenset gjennomføringsområde.

2. I de tilfelle da det blir avgitt en erklæring som angir et mer begrenset gjennomføringsområde, skal

(a) reglene i konvensjonen i det minste gjelde bedrifter eller former for økonomisk virksomhet der vedkommende myndighet, etter å ha rådført seg med organene for arbeidstilsyn og med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere, finner at maskiner blir brukt i utstrakt grad. Enhver av disse organisasjoner kan ta initiativet til slike rådslagninger,

(b) medlemsstaten skal i sine rapporter i samsvar med artikkel 22 i Konstitusjonen for Den internasjonale arbeidsorganisasjon peke på de

framsteg som måtte være gjort med sikte på en videre gjennomføring av réglene i denne konvensjon.

3. Enhver medlemsstat som har avgitt en erklæring i samsvar med punkt 1 i denne artikkel, kan når som helst ved en seinere erklæring tilbakekalle denne erklæring helt eller delvis.

Del VI. Avslutningsregler.

Art. 18. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 19.

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjoner er blitt registrert.

Art. 20. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 21. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 22. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners Charter.

Art. 23. Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 24. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal —

(a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 20 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,

(b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Art. 25. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.